

VALTAKUNNALLINEN EVANKELIUMIJUHLA RAAHESSA
Lähettien siunaaminen 3.7.2011 klo 13.00
Piispa Samuel Salmi

Jumalan kansa,
Rakkaat lähetystyöhön siunattavat!

Raahen evankeliumijuhlat pohjoisessa Suomessa virittävät silmiemme eteen monenkertaisen juhlatunnelman tänään. Suuri ilomme on ennen muuta siinä, että saamme olla yhdessä koolla Herran kansana lähettämässä työntekijöitä lähetyskentille Kristuksen antaman tehtävän mukaisesti. Ajatuksemme ja rukouksemme kohdistuvat juuri nyt erityisesti edessämme oleviin sisariin ja veljiin perheineen. Tunnumme olevamme kuin maailman laidalla katselemassa koko laajaan Luojamme ihmiskuntaan, jonne tämä pieni joukko lähetetään. Joukko on pieni, mutta tehtävä ja kutsumus on suuri ja valtava.

Tiedämme, että maailma ei ole meidän muutettavissamme, vaikka joukot olisivat suuriakin. Tarvitaan Jumalan voima ja siunaus, sen Hengen kosketus, joka annetaan ylhäältä. Se todella annetaan. Sitä ei oteta. Mutta tänään meitä saattelee luottamus. Se merkitsee sitä, että Herra siunaa työtämme, kun se tapahtuu rukouksin. Ja hän on myös voimallinen antamaan kasvun, jota emme osaa edes aavistaa. Se ei ole meidän käsissämme. Meidät on asetettu tekemään työtä ja Herra itse kulkee rinnallamme rohkaisten ja siunaten. Saamme joskus ehkä havahtua siihenkin, että pienten joukkojen työ on kuin sen pienen pojan, joka toi Jeesukselle viisi leipää ja kaksi kalaa. Se olkoon meidän kannustimenamme tänään. Saamme siis viedä Kristuksen siunattaviksi sen, mikä meillä on annettavana ja yllätykseksemme siitä voikin kasvaa jotain, mitä emme osanneet odottaa.

Suuren maailman edessä tämän juhlan lähettien siunaamishetki merkitsee Jumalan kansan osalta sitä, että annamme Kristukselle sen, minkä voimme. Siksi me siunaamme nyt lähetystyöhön lähtevät, ensimmäiselle kaudelleen lähtevän sekä jo uudelleen kutsunsa saaneet lähetit. Me tahdomme siunata heidät apostolisella merkillä, kätten päällepanemisella ja rukouksella. Siihen on lupa yhtyä jokaisen, joka sydämeltään on läsnä lähettävän mielellä. Ja uskomme silmät näkevät Kristuksen, joka siunaa sen, minkä annamme Jumalan Hengen käyttöön.

Teidän lähtevien osalta tämä juhla on suostumista Herran tahtoon. Edessä maailman laidalla on monia kysymyksiä, joita te olette joutuneet käymään lävitse. Joskus olisi varmasti helpompaa jäädä kuin lähteä. Mutta sydämen ääni kutsuu sitoutumaan siihen näkyyn, joka kerran annettiin Kristuksen omille ja siksi te olette nyt tässä. ”Herra tässä olen, lähetä minut, ole kanssani”. Siinä rukouksessa lienee teidän sydämemme ääni. – Ja tapahtuu, kuten pienelle pojalle Jeesuksen edessä: Hän antoi iloiten omastaan ja sai nähdä Jumalan valtakunnan kirkkauden ja suuruuden.

Tämän vuoden evankeliumijuhlat muistuttavat meitä kaikkia myös kristillisen uskomme juurista ja isiemme uskon merkityksestä. Elämmehän evankelisen liikkeen perustajan juhluvuotta. Jo kirkkohistoriasta aikoinaan saimme me oman ikäpolveni kasvatit lukea koulun penkillä siitä, mistä evankelisessa liikkeessä erityisesti puhuttiin: Eikö se ollutkin ilo Kristuksessa ja ilo siitä, että saa elää ja olla kastettuna Jumalan lapsena?

Tämä ilo on olennainen osa juhlaamme tänään. Se kutsuu yhä uudelleen muistamaan, mitä kasteemme meille merkitsee, jokaiselle, niin lähetystyöhön lähteville kuin täällä

olevillekin. Kaste on portti Jumalan valtakuntaan, siihen maailmanlaajuiseen kirkkoon, jossa sanomaa pelastuksesta kuulutetaan. Kaste on silta iankaikkiseen elämään, se on uudestisyntymisen pesu ja yhteys Kristukseen Jeesukseen. Sen suurempaa lahjaa meillä ei ole olemassa maan päällä.

Kun vallitseva henkinen ilmasto juuri parhaillaan kyseenalaistaa kasteen toimittamisen pienelle lapselle ja pyrkii sysäämään kasteen lahjan syrjään, on kristillisen kirkon yhä selkeämmin sanottava, ettei meillä ole sen suurempaa aarretta annettavana ihmiselle kuin yhteys Kristukseen. Sen me tahdomme antaa ihmiselle jo pienenä, koska uskon lahja on valtavuudessaan meidän ajatteluamme suurempi, se on Jumalan todellisuutta, joka laskeutuu meidän sydämeemme.

Kasteessa ei ainoastaan viitata siihen, että se on Jumalan voima ja pelastuksen sinetti. Kaste itsessään on armo, joka tuo meille Kristuksen kaikkine lahjoineen. Apostoli Paavali sanoo tämän toisilla sanoilla muistuttaessaan: ”Minä elän, en enää minä, vaan Kristus elää minussa”.

Kun näin uskomme ja ymmärrämme, alamme aavistaa, että kaste antaa meille sen ilon ja rauhan perustan, jonka varassa jaksamme elää, uskoa ja toivoa.

Lähetystyöhön lähtevät! Kaste seuraa teitä matkallanne Jumalan liiton vaikuttavana merkinä. Se ei ole jotain, joka liittyy vain lapsuuteenne ja on kristillisen identiteetin sekä kasvatukseenne lähtökohta. Kaste on vaikuttava merkki ja tarkoittaa, että Herra itse vaikuttaa teissä ja meissä. Hän on salatulla, mutta kuitenkin todellisella tavalla kanssamme kaikki päivät, niin kuin hän on luvannut. Kun Kristus elää meissä, se merkitsee Kristuksen elämän ja kuoleman sekä ylösnousemuksen todellisuutta meissä jokaisessa. On valtavaa uskolla tarttua siihen, että juuri minulle tämä on luvattu: Saan elää Kristuksen elämää, saan osallistua kuolemassani kerran hänen voittoisaan ylösnousemukseensa.

Kristuksen elämä minussa. Siinä on juhlapäivän ja juhluvuoden mietiskelyn toistuva kohde ja ilon lähde. Jos olen kastettu, saan siis luottaa, että elämäni jokainen hetki on kätkeytyneenä Kristuksen elämään. Hän tuntee minut läpikotaisin. Hän on kulkenut kerran jo kaiken puolestani ihmisen osassaan. Minulla ei ole mitään pelättävää. Ilon portit saa avata ja elämän toivon tuulet saavat puhaltaa.

Nämä toivon näköalat saavat olla matkaeväinänne lähtiessänne nyt liikkeelle. Mitään ei tule tapahtumaan Herran sitä tietämättä. Hän kulkee edellä ja valmistaa tien. Tästä samasta toivosta me juhlakansa olemme kaikki osalliset uskon kautta. Iloitkaa aina Herrassa! Vielä minä sanon teille: Iloitkaa!